

Pois: „Seepäras, et nemad hästi Hebreas
teelt mõistavad.”

Ühes seltskonnas kerjati waestate heaks raha.
Neer mees, kes kerjaja oli ning taldrefuga ringi
täis, tuli kaa peale teiste ühe ihu rikka juure.
„Ma ei wöi kedagi anda, mul pole iši
kedagi!” ütles ihus.

„Nob,” vastas noormees, „siis wöike aga
jut taldrefu pealt; see ei kerjatus on ju waestate
tarvik.”

Seldat, kes sõa ajal wahí peal seisib, hüüdis
oma ohvitserile: „Herra leitnant, ma olen sahte
raenlast wangj wötnud!”

Leitnant: „Too ueid seta!”

Seldat: „Ma ei wöi mitte, naad hoiajad
mind finni!”

Teekäija: „Mis mäksab pertsion praadi?”

Trahteri teenet: „35 kip.”

Teekäija: „Ja soud?”

Trahteri t.: „Saab rahata juure antud.”

Teek.: „Ja leib?”

Trahteri t.: „Saab kaa muidu lauba peale!”

Teek.: „Soo! siis andke mulle soudi ja
keiba, siis mul pole kedagit maksta!”

Koolmeister: „Kuule veike Jüts, kas s'a wöid
ütseda, mitu jalgu hebusel on?”

Jüts: „Kuus!”

Koolm.: „Kuda nii? see ei pole mitte õige!”

Jüts: „Kui tema peal ratsa sõdetakse, siis
on tal ju kuus.”

„Täna on eõmaopäev, ja see on pühapäeva
wend,” ütles kingiseep Tõnõ, kui t'a oma sõbra-
dega kõrksi purjetama läks.

Pois hojuud jõe sees ja pidi äraüppuma. Seal
nägi t'a ühte teekäijat, kes mööda läks, ja hüü-
dis temale: „Aita mind!” Teekäija aga hakkas
pojü noomima ja temaga taplema, et t'a nii
ettevaatmata oli olnud; pois aga hüüdis: „Hea
küll, hea küll! aita mind enne; pärast wöid s'a
minuga tapesda, nii palju kui tahes!”

Mis on tänu?

Tänu on, kui Mats mulle saia annab, ja
m'a temale selleväastu kõriva lopsu annan!